

**Cand.scient.soc. Nanna Gersov
Tårnbystræde 3
2770 Kastrup**

2007-02-28

**Retsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K**

Ændringsforslag til L 134 forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser som følge af forældreansvarsloven

Mine kommentarer er skrevet med denne type tekst. Uddrag fra lovforslaget med denne typografi. Tilføjelser i lovteksten er angivet med fed. Lovtekst, som ønskes udeladt, er understreget med bølgestreg.

I denne lov såvel som i L 133 foreslås, at alle bestemmelser vedrørende barnets bopæl udgår, da sådanne beslutninger ikke hører hjemme i en retssal. Disse udeladelser er ikke medtaget her, da det ville blive for omfattende.

Dansk Folkeparti har på vegne af Foreningen Far foreslået en ændring i Regeringens ændringsforslag til § 327 i lov om rettens pleje med det formål at staten skal kunne yde fri proces til ændring af allerede fastsat aftale eller dom om hvem der har forældremyndigheden eller hos hvem barnet skal bo. Dette betyder at ubemidlede fædre uden omkostninger for dem selv kan udøve chikane imod bopælsforældre ved at rejse sådanne sager, som skaber utryghed i barnets hjem. Mange voldsramte kvinder frygter dette idet enhver voldspsykopat for statsmidler vil kunne true dem igen. Der bør ikke rokkes ved det der var forudsat i Regeringens lovforslag såvel som i Betænkning 1475. Der må også være grænser for, hvor meget skatteyderne skal stå model til og i hvor høj grad folkettinget skal lade sig styre af en så aggressiv og sekterisk gruppe som Foreningen Far.

§ 327 bør være som foreslået af Regeringen og ikke ændres, som foreslået af Dansk Folkeparti. Her er teksten fra lovforslaget sådan, som den bør vedblive at være:

I lov om rettens pleje, jf. lovbekendtgørelse nr. 1001 af 5. oktober 2006, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 526 af 7. juni 2006, § 3 i lov nr. 539 af 8. juni 2006 og senest ved lov nr. 1564 af 20. december 2006, foretages følgende ændringer:

1. I § 327, stk. 1, nr. 1, ændres »efter § 13 i lov om forældremyndighed og samvær« til: »om ændring af en aftale eller dom efter forældreansvarslovens § 14 eller § 17, stk. 2,«.

I § 536, stk. 2 foreslås at fogedretten ikke skal kunne udskrive tvangsbøder, ændre i samværsaftaler, fastsætte erstatningssamvær eller afhente børn imod barnets ønske eller hvor barnet udsættes for fare, idet disse metoder er alt for hårdhændede for barnet og familien. I alt for mange sager har fogedretten har optrådt umenneskeligt overfor enlige mødre og børn. Derfor bør fogedretten ikke få øgede magtbeføjelser. Bødestrafen gives sommetider så nådesløst, at det slår bunden ud i økonomien i barnets hjem.

Særregler om tvangsfuldbyrdelse af forældremyndighed, barnets bopæl og samvær

§ 536. Domme og kendelser om forældremyndighed, barnets bopæl og samvær samt retsforlig, afgørelser og aftaler, der kan fuldbyrdes efter § 478, stk. 1, nr. 1-3, tvangsfuldbyrdes efter reglerne i § 537. Det samme gælder anmodninger om udlevering af et barn til forældremyndighedsindehaveren efter § 596, stk. 2.

Stk. 2. De domme, kendelser, retsforlig, afgørelser, aftaler og anmodninger, der er nævnt i stk. 1, kan fuldbyrdes ved anvendelse af tvangsbøder eller umiddelbar magt. Fogedretten er ikke bundet af rekvirentens anmodning ved valg af fuldbyrdelsesmåde. Samvær med andre end barnets forældre kan kun fuldbyrdes ved anvendelse af tvangsbøder.

Stk. 3. I tvivlstilfælde kan fogedretten udsætte fuldbyrdelsen på indhentelse af en børnesagkyndig erklæring.

Stk. 4. Fogedretten kan ændre omfang, tid og sted for samværet samt vilkårene herfor under fuldbyrdelsessagen.

Stk. 5. Fogedretten kan fastsætte erstatningssamvær for et samvær, der ikke har kunnet udøves under fuldbyrdelsessagen.

Stk. 6. Fuldbyrdelse kan ikke ske imod barnets ønske eller, hvis barnets sjælelige eller legemlige sundhed derved udsættes for alvorlig fare.

I § 537 foreslås bestemmelsen om tvangsbøder ligeledes udeladt. Ligeledes foreslås en skærpelse af kravene til barnets retssikkerhed, hvor en repræsentant fra kommunen skal være tilstede også i det, der betegnes som ganske særlige omstændigheder.

§ 537. Fogedretten kan skal tilkalde en repræsentant fra kommunen til at varetage barnets interesser under sagen. Fogedretten kan efter omstændighederne give en kortere udsættelse af tidspunktet for barnets udlevering eller samværets udøvelse.

Stk. 2. Et barn, som har den fornødne alder og modenhed, skal under en samtale have mulighed for at give udtryk for sine egne synspunkter, medmindre det er til skade for barnet. Afholdes en samtale med barnet, skal der deltage en børnesagkyndig eller en repræsentant fra kommunen.

Stk. 3. Tvangsbøder fastsættes som daglige eller ugentlige bøder, der løber, indtil barnet udleveres. Ved fuldbyrdelsen af bestemmelser om udøvelse af

Samvær kan der dog fastsættes en enkelt bøde, der forfalder, når en bestemmelse om udøvelse af samvær på et nærmere angivet tidspunkt ikke efterkommes.

Stk. 4. Skal der anvendes umiddelbar magt, skal der deltage en børnesagkyndig og en repræsentant fra kommunen til at varetage barnets interesser, medmindre der foreligger ganske særlige omstændigheder.«

§ 4 i Lov om aktiv socialpolitik foreslås bibeholdt som den er, idet bopælsforældre som tidligere nævnt, ikke skal påtage sig ansvar for at hente og bringe børn til samvær. De har nok at gøre i det daglige med at hente og bringe børnene og skal ikke belastes yderligere.

§ 4

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 1009 af 24. oktober 2005, som senest ændret ved § 3 i lov nr. 1545 af 20. december 2006, foretages følgende ændringer:

1. I § 83, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:

»Kommunen kan også yde hjælp til dækning af udgifter til en bopælsforælders transport af barnet i forbindelse med samvær.«

§ 8, stk. 3 i lov om Det Centrale Personregister foreslås bibeholdt, idet den giver forældrene adgang til at beslutte, hvor folkeregisteradressen skal være frem for at retten beslutter det.

Der er i forvejen taget højde for de tilfælde, hvor forældrene er uenige, hvorfor en lovændring vil være en forringelse og ikke en forbedring. I dag kan et fraskilt par beslutte, at eksempelvis moderen skal have barnet registreret hos sig og derved modtage børnepenge og offentlige tilskud, imens man samtidig har en deleordning, hvor barnet er lige meget hos begge forældre.

Den forpligtende underskrift i folkeregisteret giver moderen og barnet den tryghed, at de kan regne med at have det eksistensgrundlag, som de har. Denne tryghed forsvinder, hvis en dommer finder på at ændre på, hvem der skal være bopælsforælder. Den enlige mor risikerer i så fald, at hun pludselig ikke længere modtager børnetilskud og boligsikring, selv om hun stadig har barnet hos sig halvdelen af tiden. Dette kan konkret betyde, at hun må opgive boligen og får dårligere vilkår at give sit barn. Dette er i strid med Menneskeretserklæringen, som beskytter familier, mødre og børn.

1. § 8, stk. 3 , affattes således:

» Stk. 3. Opholder barnet sig lige længe ad gangen hos hver af forældrene, som på trods af fælles forældremyndighed ikke er enige om registreringen, skal barnet registreres med bopæl hos den af forældrene, der er udpeget som bopælsforælder efter § 17, stk. 1, eller § 25, stk. 1, i forældreansvarsloven. Er der ikke udpeget en bopælsforælder efter § 17, stk. 1, eller § 25, stk. 1, i forældreansvarsloven, forbliver barnet registreret på den adresse, barnet havde, før uenigheden opstod, hvis denne adresse er en af de angivne adresser.«

Se også mine ændringsforslag til L 133. her står også de overordnede argumenter vedrørende såvel L 133 og L 134.